

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/51533 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 23 april 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 april 2007, verzonden op 25 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 september 2007, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. A.C. Buschman, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. M. Spapens, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling met zijn brief van 20 september 2005 heeft aangetoond dat een contra-expertise is opgestart, dat door het nalaten uitstel te verlenen voor het indienen van een zienswijze niet de bij de totstandkoming van besluiten in acht te nemen zorgvuldigheid in acht is genomen en dat de rechtbank het rapport van de contra-expertise ten onrechte bij de beoordeling van het beroep heeft betrokken. In dat verband betoogt de staatssecretaris dat de vreemdeling niet binnen de gestelde termijn met een verklaring van De Taalstudio heeft aangetoond dat de contra-expertise daadwerkelijk was opgestart, er derhalve geen aanleiding bestond hem uitstel te verlenen voor het indienen van een zienswijze en dat nu in de bestuurlijke fase geen rapport van de contra-expertise is overgelegd, de rechtbank het in beroep overgelegde rapport niet meer in de beoordeling had mogen betrekken.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 31 maart 2005 in zaak nr. 200410541/1; JV 2005/207) volgt uit artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 dat een rapport houdende een contra-expertise in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is geweest als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.

2.1.2. Bij brief van 8 september 2005 heeft de minister de vreemdeling het voornemen tot afwijzing van de aanvraag, een kopie van het rapport taalanalyse en de daarvoor gebruikte geluidsopname doen toekomen. De vreemdeling is daarbij in de gelegenheid gesteld binnen vier weken na dagtekening zijn zienswijze op het voornemen schriftelijk naar voren te brengen. Voorts is in die brief verwezen naar hetgeen de minister in zijn brief van 9 mei 2005 aan de vreemdeling heeft medegedeeld inzake het indienen van een contra-expertise.

In de brief van 9 mei 2005 wijst de minister er op dat de vreemdeling een contra-expertise kan laten uitvoeren. In dat geval dient de vreemdeling binnen tien werkdagen na ontvangst van het rapport taalanalyse aan te tonen dat een contra-expertise is opgestart. Alleen dan kan met het oog op het laten uitvoeren van de contra-expertise uitstel worden verleend voor het indienen van de zienswijze.

2.1.3. Niet in geschil is dat de vreemdeling bij brief van 20 september 2005 aan de minister een kopie van een brief van dezelfde datum heeft overgelegd, waarin De Taalstudio om een contra-expertise wordt verzocht. In de desbetreffende brief staat:

"Hiermee verzoek ik u om een contra-expertise betreffende het taalonderzoek van bovenvermelde cliënt. (...) Ik verzoek u vast te stellen of het mogelijk is dat betrokkene op basis van het dialect Swahili wat hij spreekt afkomstig kan zijn uit

Bij voornoemde brief heeft de vreemdeling De Taalstudio een opdracht verleend om een contra-expertise uit te voeren. In deze brief heeft de vreemdeling geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot de verstrekking van de opdracht. De vreemdeling heeft ter zitting gesteld, en dat is door de staatssecretaris niet bestreden, dat de Taalstudio de opdracht slechts behoeft te aanvaarden en dat daarmee de overeenkomst tot stand komt. Gelet hierop en gelet op het feit dat de opdracht is gericht aan een wat het uitvoeren van taalanalyses betreft als deskundig bekend staand bureau, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de vreemdeling aldus binnen de door de minister gestelde termijn heeft aangetoond dat een contra-expertise is opgestart.

Dat, zoals de staatssecretaris heeft betoogd, uit paragraaf C3/15.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals die luidde ten tijde van belang, zou volgen dat een verklaring van De Taalstudio zou moeten worden overgelegd waaruit blijkt dat deze de opdracht heeft aanvaard, maakt het voorgaande niet anders. Deze paragraaf heeft geen betrekking op verzoeken om uitstel voor het indienen van een zienswijze vanwege het uitvoeren van een contra-expertise.

Nu de vreemdeling binnen de door de minister gestelde termijn heeft aangetoond dat een contra-expertise is opgestart maar hem geen uitstel voor het indienen van een zienswijze is verleend, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de vreemdeling als gevolg van hem niet toe te rekenen omstandigheden het rapport van de contra-expertise niet in het kader van de besluitvorming op de aanvraag heeft kunnen overleggen. Gelet hierop heeft de rechtbank het eerst in beroep overgelegde rapport van de

contra-expertise in de beoordeling mogen betrekken.
De grieven falen.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

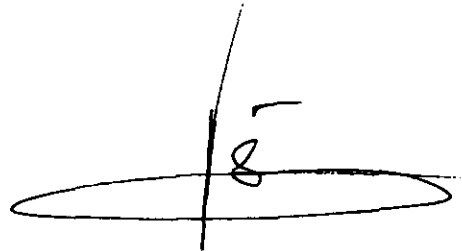
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2007

307.

Verzonden: 12 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/51533

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 23 april 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Burundische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Spapens, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.R. Verdoner, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 20 januari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 20 oktober 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 29 januari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 van de Vreemdelingenwet (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening

zaaknummer: AWB 05/51533

2

vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn asielaanvraag aangevoerd dat hij verdacht wordt van samenwerking met de rebellen. Toen hij op een dag in november 2004 soldaten bij zijn ouderlijke woning aantrof, wist hij te vluchten. Later heeft hij vernomen dat zijn ouders door de soldaten waren meegenomen. Met hulp van een vriend van zijn vader heeft hij zijn land van herkomst verlaten.
- 2.5 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw. Eiser heeft toerekenbaar geen nationaliteits- en identiteitspapieren overgelegd. Hij heeft evenmin reisdocumenten overgelegd en blijkt niet in staat om verifieerbare verklaringen aangaande de reisroute af te leggen. Er gaat geen positieve overtuigingskracht uit van de verklaringen van eiser, verweerder twijfelt aan zijn gestelde identiteit en nationaliteit. Eiser heeft met betrekking tot de gesproken taal op school, het schoolpasje en de identificatieplicht verklaringen afgelegd die in tegenspraak zijn met hetgeen in het Algemeen Ambtsbericht inzake Burundi van 17 januari 2005 (kenmerk: DPV/AM-865649/05) en in diverse openbare bronnen zoals een rapport van de University of Toronto van 2001 staat vermeld. Tevens kan hij onvoldoende namen van wijken in de stad noemen. In het rapport taalanalyse van 11 juli 2005 wordt voorts geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Eiser heeft geen contra-expertise ingediend en verweerder heeft niet toegezegd dat in afwachting van het rapport contra-expertise de besluitvorming zou worden opgeschort. De gestelde capaciteitsproblemen bij de Taalstudio zijn onvoldoende relevant, zeker nu niet aan verweerder is bericht binnen welke termijn het rapport contra-expertise beschikbaar zou zijn. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het in beroep overgelegde rapport van contra-expertise niet bij de beoordeling kan worden betrokken, nu het niet eerder overleggen daarvan aan eiser is toe te rekenen.
- 2.6 Eiser achter het onzorgvuldig dat verweerder geen uitstel heeft gegeven voor het doen verrichten van de contra-expertise. Eiser zet vraagtekens bij de motivering van de landenkennis nu het eerste gehoor gedetailleerde informatie over bevat en er nergens in de analyse iets wordt opgemerkt over de Franse leenwoorden. In de zienswijze heeft de gemachtigde al gewezen op het meest recente ambtsbericht van Burundi waarin vermeld staat waar Swahili wordt gesproken en dat dit steeds meer in de handel wordt gebruikt. Het is aan verweerder om aan te geven dat die informatie niet klopt omdat het ambtsbericht ook al afkomstig is van een ter zake deskundige instantie. Er wordt bovendien onvoldoende informatie geven over de achtergrond van In beroep, bij brief van 14 november 2006, heeft eiser het rapport van contra-expertise van de Taalstudio overgelegd. Eiser meent dat dit rapport bij de beoordeling kan worden betrokken.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 In geschil is allereerst de vraag of verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door eiser geen uitstel te verlenen voor het laten verrichten van een contra-expertise.
- 2.8 Bij de beantwoording van die vraag gaat de rechtbank uit van de volgende feiten. Bij brief van 9 mei 2005 heeft verweerder eiser bericht dat hij voornemens is een

zaaknummer: AWB 05/51533

3.

taalanalyse uit te voeren. In deze brief wordt eiser gewezen op de mogelijkheid een contra-expertise te laten uitvoeren. Eiser dient dan binnen tien werkdagen na ontvangst van het rapport taalanalyse aan te tonen dat een contra-expertise is opgestart. Alleen dan kan uitstel worden verleend voor het uitvoeren van de contra-expertise en het indienen van de zienswijze. Bij schrijven van 8 september 2005 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag aan eiser kenbaar gemaakt en hem daarbij het rapport taalanalyse van 11 juli 2005 doen toekomen. Eiser is daarbij, onder verwijzing naar verweerder's brief van 9 mei 2005, in de gelegenheid gesteld een contra-expertise in te dienen. Eiser heeft verweerder bij brief van 20 september 2005 een afschrift doen toekomen van de aanvraag om een contra-expertise bij de Taalstudio te Monnickendam. In de zienswijze van 26 september 2005 heeft eiser verweerder verzocht om de uitslag van de contra-expertise af te wachten, waarbij verweerder is geïnformeerd over de stand van zaken bij de Taalstudio. Bij brief van 13 oktober 2005 heeft verweerder eiser, onder verwijzing naar paragraaf C3/15.3.2 Vreemdelingencirculaire (Vc) laten weten dat het verzoek om uitstel niet kan worden ingewilligd omdat eiser geen verklaring van de Taalstudio heeft bijgevoegd. Bij brief van 20 oktober 2005 heeft verweerder een schrijven van 19 oktober 2005 van de Taalstudio doen toekomen, waarin eiser onder meer is meegedeeld dat hij rond 3 november 2005 het plan van aanpak kan verwachten. Op diezelfde datum heeft verweerder het bestreden besluit genomen.

- 2.9 De rechtbank stelt vast dat verweerder eerst in de brief van 13 oktober 2005 verwijst naar paragraaf C3/15.3.2. Vc en in dat verband als reden voor de weigering van het verzochte uitstel aangeeft dat eiser geen verklaring van de Taalstudio heeft bijgevoegd. Dat een zodanige verklaring verlangd wordt is eiser echter niet meegedeeld in de brief van 9 mei 2005, waarnaar verweerder in zijn schrijven van 8 september 2005 heeft verwezen. In de brief van 9 mei 2005 is slechts vermeld dat eiser moet aantonen dat een contra-expertise is opgestart. Gelet hierop mocht eiser er van uitgaan dat hij met zijn brief aan verweerder van 20 september 2006 hieraan had voldaan. Het had op verweerder's weg gelegen eiser alsnog in de gelegenheid te stellen de verlangde verklaring over te leggen. Door dit na te laten heeft verweerder niet de bij de totstandkoming van besluiten in acht te nemen zorgvuldigheid in acht genomen.
- 2.10 In beroep heeft eiser alsnog het rapport van contra-expertise overgelegd, dat op zijn verzoek is opgesteld om de bij verweerder bestaande twijfel over zijn nationaliteit weg te nemen. Zoals door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State overwogen in de uitspraak van 31 maart 2005 (200410541/1; JV 2005/207) volgt uit artikel 31, eerste lid, Vw, dat een rapport van contra-expertise in beginsel in de besluitvormingsfase dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken. Gelet op hetgeen hierboven onder 2.8 en 2.9 is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat eiser als gevolg van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden het rapport van contra-expertise niet in het kader van de besluitvorming op de aanvraag heeft kunnen overleggen. Dat rapport kan derhalve bij de beoordeling van het beroep worden betrokken.
- 2.11 In het rapport van taalanalyse dat door verweerder aan het bestreden besluit ten grondslag is gelegd, is vastgesteld dat :
- eiser Kurundi woorden niet goed uitsprekt,
 - hij Swahili woorden correct uitsprekt en sommige Swahili woorden niet,
 - hij in het algemeen standaard Swahili woorden gebruikt en soms niet;

zaaknummer: AWB 05/51533

4

- eiser soms standaard-grammatica van het Swahili gebruikt en soms niet. Op basis hiervan heeft de taalanalist geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Burundi.

2.12 In het door eiser overgelegde rapport van contra-expertise van 16 augustus 2006 heeft de taalanalist vastgesteld dat:

- eisers uitspraak van Swahili woorden niet die is van een persoon die zich het standaard Swahili heeft meester gemaakt;
- eiser als hij Swahili sprak woorden gebruikte die de taalanalist categoriseert als de Burundi Swahili taalvariant;
- eiser sommige Swahili woorden correct gebruikt, maar die woorden in bepaalde zinsconstructies niet juist gebruikt;
- eiser aan Swahili woorden bepaalde deeltjes toevoegt, die niet in het standaard Swahili gebruikt worden, maar wel in andere Bantu talen, zoals het Kirundi
- eiser problemen heeft met bepaalde onderdelen van de zinsopbouw, hetgeen suggereert dat hij niet een persoon kan zijn afkomstig uit Tanzania waar het standaard Swahili wordt gesproken.

Op basis van zijn bevindingen concludeert de taalanalist dat het hoogstwaarschijnlijk is dat eiser afkomstig is uit de spraakgemeenschap van Burundi.

2.13 De rechtbank is van oordeel dat het rapport van contra-expertise voldoende concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het in opdracht van verweerder opgestelde rapport van taalanalyse. Hierbij is het volgende in aanmerking genomen. Hoewel de door verweerder ingeschakelde taalanalist, anders dan de contra-expert, ook eisers uitspraak van Kurundi woorden heeft onderzocht, komt daaraan geen doorslaggevende betekenis toe. Eiser heeft immers verklaard dat hij afkomstig is uit de wijk _____ in _____, Burundi, alwaar Swahili wordt gesproken; hij kent slechts een paar woorden Kurundi. Voorts stelt de rechtbank vast dat zowel de door verweerder ingeschakelde taalanalist als de contra-expert aan de hand van een taalanalyse geconstateerd hebben dat eiser deels het standaard Swahili beheerst en deels het niet-standaard Swahili spreekt. De contra-expert heeft echter ook het door eiser gesproken niet-standaard Swahili aan een analyse onderworpen en is op basis daarvan tot zijn conclusies gekomen. De door verweerder ingeschakelde taalanalist heeft het gelaten bij zijn bevindingen over het door eiser gebezigde Swahili en niet beoordeeld tot welke spraakgemeenschap het door eiser gesproken niet-standaard Swahili te herleiden is, terwijl zodanige beoordeling nu juist cruciaal is.

2.14 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:2 Awb en 3:46 Awb.

2.15 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen.

2.16 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het bovengenoemde Besluit vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

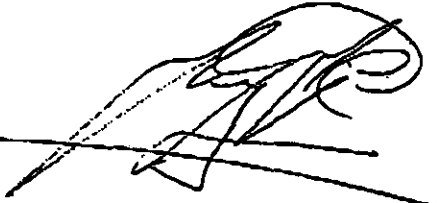
zaaknummer: AWB 05/51533

5

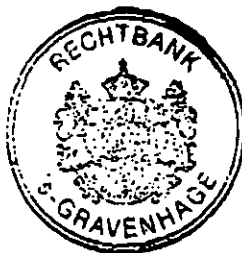
3. Beslissing**3.1 De rechtbank:****3.2** verklaart het beroep gegrond;**3.3** vernietigt het bestreden besluit;**3.4** draagt verweerder op binnen een termijn van veertien weken opnieuw te beslissen op de aanvraag van 20 januari 2005, met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak;**3.5** veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen;

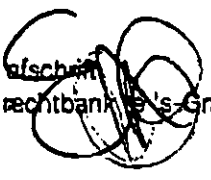
Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, en op 23 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen, griffier.

afschrift verzonden op:

Coll: 25 APR. 2007 **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
BUREAU	
23 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr E. Bervoets,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem
van 23 april 2007
met kenmerk Awb 05/51533

Inzake:

met kenmerk 0412.06.0161,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr M. Spapens,
advocaat te Haarlem

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

Mr E. Bervoets
070 779 4948

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 23 april 2007, verzonden op 25 april 2007, met kenmerk 05/51533 (productie), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 20 oktober 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Verweerder heeft op 20 januari 2005 een asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 20 oktober 2005 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft verweerder op 16 november 2005 beroep ingesteld.

2.2 Het beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak.

3 Grieven

Grief 1

3.1 De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.9 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt vast dat verweerder eerst in de brief van 13 oktober 2005 verwijst naar paragraaf C3/15.3.2 Vc en in dat verband als reden voor de weigering van het verzochte uitstel aangeeft dat eiser geen verklaring van de Taalstudio heeft bijgevoegd. Dat een zodanige verklaring verlangd wordt is eiser echter niet meegedeeld in de brief van 9 mei 2005, waarnaar verweerder in zijn schrijven van 8 september 2005 heeft verwezen. In de brief van 9 mei 2005 is slechts vermeld dat eiser moet aantonen dat een contra-expertise is opgestart. Gelet hierop mocht eiser er van uitgaan dat hij met zijn brief aan verweerder van 20 september 2005 hieraan had voldaan. Het had op verweerders weg gelegen eiser alsnog in de gelegenheid te stellen de verlangde verklaring over te leggen. Door dit na te laten heeft verweerder niet de bij de totstandkoming van besluiten in acht te nemen zorgvuldigheid in acht genomen."

Grief 2

3.2 De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.10 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op hetgeen hierboven onder 2.8 en 2.9 is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat eiser als gevolg van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden het rapport van contra-expertise niet in het kader van de besluitvorming op de aanvraag heeft kunnen overleggen. Dat rapport kan derhalve bij de beoordeling van het beroep worden betrokken."

Grief 3

- 3.3 De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.13 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat het rapport van contra-expertise voldoende concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het in opdracht van verweerder opgestelde rapport van taalanalyse. Hierbij is het volgende in aanmerking genomen. Hoewel de door verweerder ingeschakelde taalanalist, anders dan de contra-expert, ook anders uitspraak van Kurundi woorden heeft onderzocht, komt daaraan geen doorslaggevende betekenis toe. Eiser heeft immers verklaard dat hij afkomstig is uit de wijk in Burundi, alwaar Swahili wordt gesproken; hij kent slechts een paar woorden Kurundi. Voorts stelt de rechtbank vast dat zowel de door verweerder ingeschakelde taalanalist als de contra-expert aan de hand van een taalanalyse geconstateerd hebben dat eiser deels het standaard Swahili beheerst en deels het niet-standaard Swahili spreekt. De contra-expert heeft echter ook het door eiser gesproken niet-standaard Swahili aan een analyse onderworpen en is op basis daarvan tot zijn conclusies gekomen. De door verweerder ingeschakelde taalanalist heeft het gelaten bij zijn bevindingen over het door eiser gebezigde Swahili en niet beoordeeld tot welke spraakgemeenschap het door eiser gesproken niet-standaard Swahili te herleiden is, terwijl zodanige beoordeling nu juist cruciaal is."

Grief 4

- 3.4 Op de hiervoor onder 3.1, 3.2 en 3.3 genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.14 en 2.15. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Toelichting bij grief 1

- 4.1. Op grond van artikel 31, eerste lid, Vw, dient de vreemdeling die een asielaanvraag indient aannemelijk te maken dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 4.2 In de onderhavige zaak is bij de Staatssecretaris, vanwege het ontbreken van onderbouwende documenten en vanwege door verweerder afgelegde tegenstrijdige verklaringen, ernstige twijfel gerezen omtrent de juistheid van de door verweerder gestelde identiteit en zijn gesteld Burundese nationaliteit. Vanwege deze ernstige twijfel heeft een taalanalyse plaats gevonden. Uit het ter zake van deze analyse opgestelde rapport komt naar voren dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Dit rapport is tezamen met het voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag aan de gemachtigde van verweerder toegezonden. Verweerder is in de gelegenheid gesteld binnen tien werkdagen na ontvangst van het rapport van taalanalyse aan te tonen dat een contra-expertise is opgestart. Hierop heeft de gemachtigde van verweerder aan de Staatssecretaris een verzoek van 20 september 2005 aan vertaalbureau De Taalstudio om een contra-expertise te verrichten doen toekomen, met het verzoek aan de Staatssecretaris "om uitsel voor een

contra-expertise". De Staatssecretaris heeft het verzoek om uitstel afgewezen, wegens het ontbreken van een verklaring van het vertaalbureau. Vervolgens heeft de Staatssecretaris afwijzend beslist op de aanvraag.

4.3 Op grond van het door de Staatssecretaris gevoerde beleid kan uitstel voor het indienen van een zienswijze in verband met een uit te voeren onderzoek worden verleend indien een schriftelijke verklaring van het tolkencentrum is overgelegd. Zie hiervoor hoofdstuk C3/15.3.2 Vc. Ratio achter deze beleidsbepaling is het waarborgen dat daadwerkelijk een onderzoek is opgestart, zodat onnodig uitstel wordt voorkomen.

4.4 In de bestreden uitspraak oordeelt de rechtbank dat verweerder er van uit mocht gaan dat hij met zijn schrijven van 20 september 2005 aan het vertaalbureau had voldaan aan het vereiste aan te tonen dat een contra-expertise is opgestart. Aldus naar de mening van de Staatssecretaris, gelet op het voornoemde beleid en de ratio achter dit beleid, ten onrechte. Immers, met een verzoek aan een vertaalbureau om een contra-expertise op te starten wordt niet aangetoond dat de verzochte contra-expertise daadwerkelijk is opgestart. Slechts door het, binnen de gestelde termijn, overleggen van een verklaring van, in casu, vertaalbureau De Taalstudio had verweerder kunnen aantonen dat de contra-expertise daadwerkelijk was opgestart. Daarom oordeelt de rechtbank ook ten onrechte dat het op de weg van de Staatssecretaris had gelegen om verweerder alsnog in de gelegenheid te stellen de verlangde verklaring over te leggen en dat de Staatssecretaris door dit na te laten niet de bij de totstandkoming van besluiten in acht te nemen zorgvuldigheid in acht heeft genomen.

Toelichting bij grief 2 en 3

4.5 Zoals door Uw Afdeling overwogen in de uitspraak van 31 maart 2005 (200410541/1) volgt uit artikel 31, eerste lid, Vw, dat een rapport van contra-expertise in beginsel in de besluitvormingsfase dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.

4.6 In casu heeft verweerder op 14 november 2006 een rapport van contra-expertise overgelegd. Het afwijzende besluit dateert van 20 oktober 2005.

4.7 De Staatssecretaris is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder als gevolg van hem niet toe te rekenen omstandigheden het rapport niet in het kader van de besluitvorming op de aanvraag heeft kunnen overleggen. Immers, verweerder heeft niet binnen de gestelde termijn een verklaring van het vertaalbureau overgelegd waaruit blijkt dat een contra-expertise is opgestart (zie de toelichting bij de eerste grief). Dit is geen omstandigheid die verweerder niet valt toe te rekenen. Derhalve heeft de rechtbank onterecht het rapport van contra-expertise bij de beoordeling van het beroep betrokken.

4.8 Omdat de rechtbank het rapport van contra-expertise ten onrechte bij de beoordeling van het beroep heeft betrokken heeft de rechtbank ook ten onrechte geoordeeld dat het rapport van contra-expertise voldoende concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het in opdracht van de Staatssecretaris opgestelde rapport van taalanalyse.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot **gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 oktober 2005 ingestelde beroep.**

Den Haag, 23 mei 2007

Mr E. Bervoets,
Senior procesvertegenwoordiger

*Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4927
telefax 070 - 779 4709*